ls eisd ruim. Thoisich mi le innseadh dhuit gum robh
a thu fein ann, gun robh buaidhsanan inntinn air an toirt
t airson fiosrachdh leo agus eolas fhaotainn air na bha thu
inn, gun robh iomadh saoghal cuairteachadh gu breagh
na speur, gun robh cordagh 'nam measg, gun do chruthaich
iad uille, an talamh air an robh thu siubhail agus thu fein,
bhairt mi gum robh iadsan neo-chaochlaideach fuireach aig
buist o aois gu aois, nach robh a cholluinn ghrinn ann an
adh agus maiseach ann an dealbh a tha agadsa dol a
seamh fad, ach air an lamh eile uine ghoraid, air eagal
a aomadh tu gu mo chreidsinn thug mi thu am measg na'
rbh gus am faiceadh tu leabaidh a mhuintirr bha aon uar
agus cho tapaidh, cho foghainteach, cho og na cho sean
a, a bha cho bior-shiuleach agus cho beothail ruitsa ta iad
suain—d'fheuch mi dhuit comharraidhean broin anns an
aich, dh'iarr mi ort fhaighneachd dhiuthsa an robh so fior.
rbhte gum feumadh na chunnaic thusa agus mi fein athail;
r oirnn'e agus ur toirt gu co-dhunadh gur coir dhuinne.
nis mo thoirt do 'n phairt as luaichmhor dheth na tha air a
fo'ur curam—d'fheuch mi gun robh saibhrais, beartas agus
n ni bha talmhaidh dol seachad ann an uine. Nach bi
r sam bith air a sheirm anns a chluais an deigh a bhais.
h eil iad so uile an ad chuimhne—cum iad. Bheir mi
hairle dhuit agus an deigh sin their mi slan leat aig an am

Ta fios agad gun do thuit Adhamh agus mar sin thainig
adh air a shliochd—chaidh an iobairt loisgte thoirt suas—
fhuil dhoirtadh air an altair—an sinagog thogail aig
uinn Bhabilon—an teampull ann an Ierusalem. Ann
am iomchuidh rinneadh Dia na dhuine—thainig e gu na
il a cheud Adamh fhaotuinn air ais—rinn e comhnuidh air
alamh re uine—rinn e miorbhuilean am measg muintirr
bainn gu soilleir gum b'esin "Dia follaiseach anns an
l"—rinn an Satan sin a mhealladh Eubh a thoirt don fhasach,
e tairgse an deigh tairgse dha. Chuir e an gniomh na
do chealgaireachd aig—bha inntinn geur-thuigseach cho